

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 567/2016-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, advokátska kancelária, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 78/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci

v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 78/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že na okresnom súde od 4. novembra 2013 pod sp. zn. 2 C 78/2013 prebieha konanie v jeho právnej veci, v ktorej žaluje [REDAKOVANÉ] o zaplatenie sumy 3 150 € s príslušenstvom. I napriek tomu, že odo dňa začatia tohto konania uplynuli už 2 roky a 7 mesiacov, do dnešného dňa nie je toto konanie právoplatne skončené. V konaní do dnešného dňa nebolo vydané žiadne meritórne rozhodnutie vo veci samej.

Sťažovateľ uviedol, že *„Pri uplatnení tohto môjho ústavného práva som využil všetky právne prostriedky, ktoré mi poskytujú právne predpisy na jeho ochranu. Mojm listom zo dňa 11. 9. 2015, ktorý bol Okresnému súdu Námestovo doručený dňa 11. 9. 2015 som JUDr. Margite Kovalovej, predsedníčke Okresného súdu Námestovo podal sťažnosť na prietahy v tomto konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch...*

Listom Okresnému súdu Námestovo č. Spr 4531/15 zo dňa 12. 10. 2015 mi bolo oznámené, že súd vo veci priebežne konal až do mája 2015 a že z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti zákonného sudcu presahujúcej obdobie 6 týždňov bola vec dňa 18. 9. 2015 pridelená zastupujúcemu sudcovi. Zároveň mi bolo oznámené, že vo veci bol nariadený dohľad nad plynulosťou tohto konania v pravidelných trojmesačných lehotách. ... Podaním tejto mojej sťažnosti na prietahy v konaní som splnil zákonnú podmienku uvedenú v § 53 ods. 1 zákona SNR č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov.“.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 78/2013 porušené bolo.

Okresnému súdu Námestovo prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 78/2013 konal bez zbytočných prieťahov.

████████████████████ priznáva finančné zadostučinenie v sume 2.000,- EUR, ktoré mu je Okresný súd Námestovo povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Námestovo je povinný zaplatiť ████████████████████████ trovy konania v sume 303,16 EUR na účet advokáta JUDr. Jána Vajdu č. ú... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) pritom možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konania (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 453/2011).

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 78/2013.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že namietané konanie začalo 4. novembra 2013 a ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu trvá 2 roky a 9 mesiacov. Vo veci bolo nariadených 6 pojednávaní, na jednom z nich sa sťažovateľ nezúčastnil.

Ústavný súd konštatuje, že v priebehu doterajšieho konania sa vyskytli obdobia, v ktorých okresný súd nevykonal žiadny úkon smerujúci k rozhodnutiu veci (od decembra 2014 do mája 2015 – 5 mesiacov a od júna 2015 do februára 2016 – 7 mesiacov).

Po podaní sťažnosti na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu sťažovateľom (11. septembra 2015) predsedníčka okresného súdu sťažovateľovi 12. októbra 2015 oznámila, že *„Z prehľadu procesných úkonov je zrejmé, že vo veci súd konal priebežne až do mája 2015. Z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti zákonného sudcu presahujúcej obdobie 6 týždňov, bola vec pridelená dňa 18. 9. 2015 na prejednanie zastupujúcemu sudcovi, ktorý po naštudovaní veci bude pokračovať v konaní. Aby v konaní v budúcnosti nedochádzalo k priet'ahom, nariaďujem dohľad v pravidelných trojmesačných lehotách, ktorého účelom bude zabezpečiť plynulosť konania“*.

Po tomto oznámení okresný súd získaval podklady pre rozhodnutie o sťažovateľovom návrhu na ustanovenie opatrovníka žalovanému. Sťažovateľ tento návrh podal prvýkrát 18. novembra 2015, teda dva roky po podaní žaloby, napriek tomu, že mu zdravotný stav žalovaného (jeho príbuzného) bol dobre známy. Uznesením z 30. marca 2016 okresný súd ustanovil žalovanému opatrovníčku [REDACTED].

Sťažovateľ napriek tomu podal 29. júna 2016 sťažnosť ústavnému súdu, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu.

Vo vzťahu k posúdeniu doterajšej dĺžky namietaného konania ústavný súd konštatuje, že hoci doterajší postup okresného súdu v namietanom konaní nebol vždy bez priet'ahov, nemajú zistené nedostatky v postupe okresného súdu dosiaľ takú intenzitu, že by im bolo možné pripísať ústavný rozmer, teda že by umožňovali prijatie záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 2016